

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Ιουλίου 2018 η Ουγγαρία κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 25 Απριλίου 2018 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-554/15 και T-555/15, Ουγγαρία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-456/18 P)

(2018/C 301/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M. Z. Fehér και G. Κοός)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Με την αίτηση αναίρεσως, η Ουγγαρία ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2018 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-554/15 και T-555/15·
- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση C(2015) 4805 της Επιτροπής, της 15ης Ιουλίου 2015, σχετικά με την εισφορά υγείας των επιχειρήσεων καπνοβιομηχανίας στην Ουγγαρία, κατά το μέρος που η απόφαση αυτή διατάσσει την αναστολή εφαρμογής τόσο των προοδευτικών φορολογικών συντελεστών της εισφοράς υγείας όσο και της μείωσης της εισφοράς αυτής σε περίπτωση επενδύσεων, όπως προβλέπεται στον *dohányipari vállalkozások 2015. évi egészségügyi hozzájárulásáról szóló 2014. évi XCIV. törvény* (νόμο XCIV του 2014 σχετικά με την εισφορά υγείας των επιχειρήσεων καπνοβιομηχανίας για το 2015), ο οποίος θεσπίστηκε από το Ουγγρικό Κοινοβούλιο·
- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση C(2015) 4808 της Επιτροπής, της 15ης Ιουλίου 2015, σχετικά με την τροποποίηση του 2014 του τέλους επιθεωρήσεως της τροφικής αλυσίδας στην Ουγγαρία, κατά το μέρος που διατάσσει την αναστολή εφαρμογής των προοδευτικών συντελεστών του τέλους επιθεωρήσεως της τροφικής αλυσίδας·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η Ουγγρική Κυβέρνηση στηρίζει την αίτηση αναίρεσως κατ' ουσίαν σε τρεις λόγους, σύμφωνα με τα κριτήρια τα οποία έχει αναπτύξει το Δικαστήριο στη νομολογία του.

Πρώτον, η Ουγγρική Κυβέρνηση στηρίζει την αίτηση αναίρεσως στο ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του δικαίου κατά την εξέταση των αλληλοσυνδεόμενων λόγων ακυρώσεως.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη, όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογίας, το άρθρο 296 ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τρίτον, η Ουγγρική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως με αποτέλεσμα να μην προβεί σε ορθή κρίση των αιτιάσεων που προέβαλε η Ουγγαρία και να ερμηνεύσει εσφαλμένα τα επιχειρήματα τα οποία προέβαλε με την προσφυγή της.

Κατά την Ουγγρική Κυβέρνηση, η Επιτροπή παρέβη τους κανόνες περί διαδικασίας και αιτιολογίας κατά την έκδοση των επίδικων αποφάσεων, τα πραγματικά περιστατικά δεν εκτέθηκαν με ακρίβεια και η Επιτροπή προέβη σε προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση και υπερέβη τις εξουσίες της. Παρά το γεγονός ότι η εξέταση όλων των ανωτέρω ενέπιπτε στις αρμοδιότητές του, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε την εξέτασή τους ή δεν τη διενήργησε με τον δέοντα τρόπο.

Η Ουγγρική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο, πρώτον, προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 ⁽¹⁾ και σε πεπλανημένη εφαρμογή της σχετικής με το άρθρο αυτό νομολογίας του Δικαστηρίου. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως καθόσον εκτίμησε εσφαλμένα –κατά την Ουγγρική Κυβέρνηση— το επιχείρημα σχετικά με τις απαιτήσεις των αρχών της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως και συνήγαγε εσφαλμένα το συμπέρασμα ότι η συνοχή με τις προγενέστερες αποφάσεις και την προγενέστερη πρακτική της Επιτροπής δεν ήταν κρίσιμη από απόψεως ασφάλειας δικαίου. Κατ' ανάλογο τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε το επιχείρημα της Ουγγρικής Κυβερνήσεως σχετικά με τη συνδρομή των προϋποθέσεων περί κρατικών ενισχύσεων και αγνόησε αυτό το κρίσιμο επιχείρημα και για τους σκοπούς της αναστολής. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη και την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία υπέχει συνάγοντας, σε αντίθεση με την άποψη που υιοθέτησε η Επιτροπή καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας, ότι προϋπόθεση για τη διαταγή αναστολής των αποφάσεων ήταν να μην υπάρχει πρόθεση εκτελέσεώς τους εκ μέρους της Ουγγαρίας και ότι η πρόθεση αυτή είχε αποδειχθεί με επάρκεια από την Επιτροπή στις αποφάσεις της.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ 1999, L 83, σ. 1).